

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Cum dicimus tres personas esse vnam substantiam vel essentiam, nec vt genus de speciebus, nec vt speciem de indiuiduis prædicamus: quia non est essentia genus & persona species, vel essentia species ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

men in hac simplici virtute multa videris commemorare cum dicas: Deus Deum genuit, bonus bonum genuit, sapiens sapientem, clemens clementem, potens potentem: Nunquid ergo bonitas, & sapientia, & clementia, & potentia tres partes sunt unius virtutis, quam simplicem esse dixisti? Si dixeris, partes sunt, simplex ergo virtus ex partibus constat. Et simplex ista virtus, te definiere, unus est Deus: ergo Deum ex partibus compositum esse dicas. Non dico, inquis, non sunt partes. Ergo una persona patris, & illa inuenis quae plura videtur, & partes non inueniris, quia unus virtus simplex est, quanto magis pater & filius & spiritus s. & propter individuam Deitatem unus Deus, & propter uniuscuiusque proprietatem tres personae sunt, & proprietas singularum perfectionem partes unius Dei non sunt? Virtus est pater, virtus est filius, virtus est spiritus s. Hoc verum dicas: sed quod virtutem de virtute genitam, & virtutem de virtute procedentem non vis eandem habere naturam, hoc falsum dicas, hoc contradicte recta & catholicam dicas. His verbis aperte doctur, quod tres personae illae non sunt partes Dei vel diuinae essentiae. Nullaque illarum Trinitatis pars dicenda est, nec una alias vlla maior aliis. Cum dicimus tres personas esse unam essentiam, nec utgerimus de speciebus, nec ut speciem de individuis predicamus: quia non est essentia genus, & persona species, vel essentia species, & persona individuum.

HIC adiiciendum est, quod tanta est & qualitas trium personarum atque indifferens magnitudo, quod cum dicamus tres personas unam essentiam vel substati, neque ut genus de speciebus, neque ut specie de individuis praedicamus: Non nam essentia diuina genus est, & tres personae species: vel essentia diuina species, & tres personae individua. Quod August.

gust, rationibus probabilibus, atq; irrefragabilib⁹ Aug. post
aperte demonstrat in lib. vii. de Trin. dicens: Si es principium
sentia genus est, species autem persona, vt non-
nulli sentiunt, oportet appellari tres substantias,
vt appellantur tres personæ. Sicut cum sit animal
genus & equus species, appellantur tres equi, ij-
demque tria animalia. Non enim ibi species plu-
raliter dicitur, & genus singulariter: vt si dicere-
tur, tres equi sunt vnum animal. sed sicut tres e-
qui speciali nomine, ita tria animalia nomine ge-
nerali dicuntur. Cum ergo tres personas vnam
fateamur esse essentiam, non tres esse essentias,
cum tres equi tria animalia dicantur non vnum,
patet nomine essentiaz non significari genus, nec
nomine personæ speciem.

Hic probat quod non dicitur vt species de individuis. I

SI vero dicunt nomine personæ non speciem
significari, sed aliquid singulare atque individuum,
& nomine essentiaz speciem intelligi: vt per-
sona non dicitur sicut homo, sed quomodo dici-
tur hic homo: velut Abrahā, Isaac, Jacob vel quis
alius qui etiam digito præsens demonstrari pos-
sit: sic quoque illos eadem ratio confutabit. Sicut
enim dicitur Abrahā, Isaac, Jacob tria individua:
ita tres homines, & tria animalia. Cur ergo pater
& fili⁹ & spirit⁹ S. si secundū genus & specie & individuū
ista dicerimus, nō ita dicuntur tres personæ?

Alio modo probat idem.

Ibid Aug.
subiungit,

ALIO quoque modo idē probat Aug. scil. quod
essentia diuina non est genus, nec personæ species:
vel essentia non est species, nec personæ individua.
Vna, inquit, essentia non habet species, sicut vnu
animal nō habet species. pater ergo & filius & spi-
ritus S. non sunt tres species vnius essentiaz: diui-
na ergo essentia gen⁹ nō est. Sed nec species, est esse-
ntia diuina & personæ individua: sicut homo species
est, individua autē Abraham, Isaac, & Jacob. Si e-

Lib. 8 ca.
eisdem pau-
lo infraius.

nim essentia species est, ut homo: sicut nō dicitur
vnus homo esse Abraham, Isaac, & Jacob. ita non
dicitur vna essentia esse tres personæ. Non itaque
secundum genus & species ita dicimus.

Nec secundum materialem causam dicuntur
tres personæ vna essentia.

*Idem Aug.
Cap. 6. pau-
lo inferius.*

*Ibidem pau-
lo inferius.*

*Cap. eodem
6. circa me-
diuum.*

*Ibidem in-
ferius.*

NOTANDVM etiam quod essentia diuina non
est materia trium personarum, vt August. in eo-
dem lib. docet, tanquam secundum communem
eandemque materiam tres personæ dicantur esse
vna essentia: sicut ex eodem auro si fieret tres sta-
tuz, diceremus tres statuas vnum aurum. Non
autem sic Trinitatem, id est, tres personas dici-
mus vnam essentiæ, & Deum vnum, tanquam ex
vna materia tria quedam subsstant. In statuis
nim æ qualibus, plus auri est tres simul quam sin-
gulæ: & minus auri est vna, quam duæ. In illa ve-
ro essentia Trinitatis nullo modo est ita. Non er-
go secundum materialem causam tres personas
vnam dicimus esse substantiam vel essentiam, si-
cut tres statuæ dicuntur vnum aurum.

Nec ita dicitur tres personæ vna essentia, vt tres homines v-
na natura vel vnius naturæ.

His quoque addendum est, quod tres personæ
nō ita dicimus esse vnam essentiam, vt August. in
eodem ait, vel vnius essentiæ, sicut dicimus ali-
quos tres homines eiusdem sexus, & eiusdem te-
perationis corporis, eiusdemque animi, vnam
esse naturam vel vnius naturæ. Nam in his rebus
non ratiū est vnis homo, quātū tres homines si-
mul, & plus aliquid sūt homines duo, quā vñ^o ho-
mo, sicut in statuis esse diximus: at in Deo non
est ita. Non .n. maior essentia est pater & filius si-
mul, quā sol^o pater vel sol^o fili^o: sed tres simul illæ
personæ æquales sūt singulis. Ex præmissis patet q
tres personæ dicuntur diuina essentia: nec secundum
materialem causam, vt tres statuæ vñ^o aurū: nec se-
cundum